

**АСОЦІАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВНИКІВ
МІЖНАРОДНА АСОЦІАЦІЯ МЕДИЧНОГО ПРАВА
МІЖНАРОДНИЙ КОМІТЕТ З ПРАВ ЛЮДИНИ
КЛАСИЧНИЙ ПРИВАТНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «ДОБРА ДІЯ-ЗАПОРІЖЖЯ»
LAWRENCE BERKELEY NATIONAL LABORATORY AND UNIVERSITY OF
CALIFORNIA, BERKELEY
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ "ВСЕУКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ
КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА"
КООРДИНАТОР ПРООН З ЦІЛЕЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ В ЗАПОРІЗЬКІЙ
ОБЛАСТІ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЗАПОРІЗЬКА ПОЛІТЕХНІКА»
ЗАПОРІЗЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД
УПРАВЛІННЯ ПАТРУЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В ЗАПОРІЗЬКІЙ ОБЛАСТІ
БФ "КАРІТАС ЗАПОРІЖЖЯ"**

**ЗБІРНИК ТЕЗ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗАПОБІГАННЯ ПОРУШЕННЯМ ПРАВ ДИТИНИ:
ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД**

**м. Запоріжжя
2021 р.**

**МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗАПОБІГАННЯ ПОРУШЕННЯМ ПРАВ ДИТИНИ:
ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД**

15 грудня 2021 року

м. Запоріжжя

УДК 35.072.3
ББК 67.9
С-91

Члени редакційної колегії:

Покатаєва О. В., д.ю.н.,професор; **Абакумова Ю. В.**, д.ю.н., доцент;;
Рябчинська О. П., д.ю.н., професор., **Гороховська О. В.**, к.ю.н.,
доцент., **Лисенко Т.В.**, к.ю.н.

С-91 Актуальні питання запобігання порушення прав дитини:
вітчизняний та зарубіжний досвід: матеріали міжнародної науково-
практичної конференції , 15 грудня 2021 р. - Запоріжжя: КПУ, 2021.
90 с.

У збірнику опубліковано матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні питання запобігання порушення прав дитини: вітчизняний та зарубіжний досвід», яка відбулася 15 грудня 2021 року.

Наукові тези присвячені актуальним питанням вітчизняного та зарубіжного досвіду запобігання порушення прав дитини

Для науковців, працівників правоохоронних органів, правників, аспірантів, здобувачів вищих навчальних закладів, а також усіх, хто цікавиться даною проблемою.

За достовірність наукового матеріалу відповідають автори публікацій та їх наукові керівники.

УДК 35.072.3

ББК 67.9

© Класичний приватний університет, 2021

Аніщенко М. А.,
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри соціальної медицини,
громадського здоров'я, медичного та
фармацевтичного права
Запорізького державного медичного
університету

Деякі правові проблеми надання інформованої згоди у педіатричній практиці в Україні

Через певні колізії у законодавстві в педіатричній практиці існують серйозні проблеми належного оформлення інформованої згоди у випадку необхідності надання медичної допомоги дітям. На нашу думку, така ситуація є неприпустимою та потребує негайного вирішення на законодавчому рівні, адже мова йде про реалізацію конституційного права дітей на охорону здоров'я та медичну допомогу. З іншого боку, лікарі педіатри мають бути також захищеними з позицій закону.

Відповідно до ч. 2 ст. 284 Цивільного кодексу України, фізична особа, яка досягла 14 років і яка звернулася за наданням їй медичної допомоги, має право на вибір лікаря та методів лікування відповідно до його рекомендацій [1]. Згідно з ч. 2 ст. 43 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я», щодо пацієнта віком до 14 років (малолітнього пацієнта), а також пацієнта, визнаного в установленому законом порядку недієздатним, медичне втручання здійснюється за згодою їхніх законних представників [2].

Наказом Міністерства охорони здоров'я від 14.02.2012 р. № 110 затверджено форму первинної облікової документації № 003-6/о «Інформована добровільна згода пацієнта на проведення діагностики, лікування та на проведення операції та знеболення» та інструкцію щодо її заповнення. Зокрема, в названій інструкції зазначається, що форма № 003-6/о заповнюється пацієнтом, який звернувся в заклад охорони здоров'я та дає згоду на здійснення йому діагностики та лікування, у разі необхідності – на оперативне втручання та знеболення. Це здійснюється за присутності лікаря цього закладу охорони здоров'я [3].

Таким чином, наказ Міністерства охорони здоров'я України від 14.02.2012 р. № 110 уточнює положення Цивільного кодексу України та Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» та фактично визначає письмову форму згоди на медичне втручання. У таких умовах отримання інформованої згоди на медичне втручання щодо дитини є неможливим за відсутності батьків відповідної дитини поряд із нею через різні причини.

Тенденції діджиталізації всіх сфер життя в Україні визначають наявність обережного оптимізму щодо перспектив вирішення цієї проблеми, особливо після запровадження електронної системи охорони здоров'я як прогресивного кроку в питаннях та систематизації медичної інформації і документації та подальшого розширення її можливостей. Про це говорить і розпорядження Кабінету Міністрів України від 29.09.2021 р. № 1175-р «Про затвердження плану заходів щодо реалізації Концепції розвитку електронної охорони здоров'я». Так, зокрема,

зазначений План заходів передбачає нормативно-правового регулювання переходу від паперових форм первинно-облікової медичної документації, надання форм звітності до ведення електронних медичних записів та формування деперсоналізованих агрегованих звітів на їх підставі [4].

Сподіваємось також на вирішення правових суперечностей надання інформованої згоди згідно чинного законодавства дітьми від 14 до 18 років, на які звертали увагу багато дослідників в сфері медичного права та управління охорони здоров'я. Можливо, нарешті зазначені питання будуть вирішені грамотними змінами у законодавство.

Список використаних джерел

1. Цивільний кодекс України : Кодекс України від 16.01.2003 р. No 435-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/435-15>
2. Основи законодавства України про охорону здоров'я : Закон України від 19.11.1992 р. No 2801-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12>.
3. Про затвердження форм первинної облікової документації та Інструкцій щодо їх заповнення, що використовуються у закладах охорони здоров'я незалежно від форми власності та підпорядкування : наказ МОЗ України від 14.02.2012 р. No 110. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0661-12>.
4. Про затвердження плану заходів щодо реалізації Концепції розвитку електронної охорони здоров'я: розпорядження Кабінету Міністрів України від 29.09.2021 р. № 1175-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1175-2021-%D1%80#Text>.

Беспаль О.Л.

кандидат юридичних наук
(ДВНЗ «Київський національний
економічний університет
імені Вадима Гетьмана»)
м. Київ

ПИТАННЯ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ-СВІДКІВ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА

Відповідно до ст. 1 Закону «Про запобігання та протидію домашньому насильству» дитина, яка постраждала від домашнього насильства (постраждала дитина), - це особа, яка не досягла 18 років та зазнала домашнього насильства у будь-якій формі або стала свідком (очевидцем) такого насильства [1]. Тобто, до потерпілих дітей, які зазнали сімейного насильства, прирівняні й діти-свідки такого насильства.

Позиція законодавця щодо прирівняння до потерпілих дітей, які зазнали домашнього насильства, й дітей-свідків такого насильства, є цілком виправданою та позитивною ініціативою, оскільки дослідження показали, що діти, які були жертвами або свідками насильства в сім'ї, переносять цей негативний досвід до